

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

II. Cur altaria iidem sustulerint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

tempore siebat Tertulliano auctore, sequentes doctrinam D. Augustini, conscientiam veteri Traditioni Ecclesiae, nihil recte fieri secundum ceremonias Religionis, nisi signum Crucis applicetur, sive fronti fidelium, sive aquæ qua regenerantur, sive Christi, quo vnguntur & confirmantur, siue sacrificio quo nutrituntur. Et in confessionibus suis edictum se affirmat à matre sua, Crucis signo seculi munire. Audite orationem Iuliani aduersus Christianos, & per ipsius os vos loqui intelligetis.

*Vos, inquit, ancylia illa à loue cœlitus ad Numam mis-
sa adorare recusat; interim vero Crucem ligneam ad-
oratu, eamque in frontibus vestris & adib⁹ passim de-
pingitis. Appellamur à vobis, Domini Reformato-
res, idololatriæ Crucis; eodem modo Ethnici
nos appellabant cultores Crucis. Vos frangitis
Cruces; idem & illi fecerunt. Et Iudeis pariter nihil magis in votis fuit quam ut omnem Crucis memoriā abolerent. Namque ob causam iure appellaſſe eos videtur Salvator progeniem viperarum. Nam inter omnes serpentes sola Vipera figuram crucis sub maxilla gerit tanquam occultatura eam, quum reliqui serpentes, ut ipse observavi, superiori maxillæ impressam habeant. Ob quam rationem dixi: mea sententia (nemo enim alias id unquam scriptis) *inimicos Crucis appellari à Christo progeniem viperarum, ut qui conentur salutare signum Crucis occultare.* Cur appellatis eam flagellum muscarium? propterea quod prisci Patres eam appellabant diaboli flagellum. Evidem non potuisse occultare duorum iuuenium. Geneua Lassannam vñā tendentium historiam, proditam ab idoneis auctoribus. *Illi iter facientibus, oritur-
nitru, & crebris micat ignibus arbor.* Ibi unus eorum precibus ad Deum configiens, signum Crucis fronti imprimis. Cui alter, *Cur quaso inquit, muscas à naso abigu?* *Vix eloquutus erat verbum, quum subito ictus fulmine ambuſta que in terram prosternitur, altero manente incolumi, qui postea eam rem alijs expofuit.* Possem addere similes alias aliquot historias, si propositi mei ratio pataretur.*

II. Cur in horreis vestris Ministerialibus nulla habetis altaria? propterea quod is est nostrorum Ecclesiarum ornatissimus, & ut D. Augustinus & Optatus loquuntur sedes Corporis & sanguinis Jesu Christi. Altare edificavit Noachus, quum ex Arca egredieretur; Altaria hinc inde in Terra Sancta Abrahamus statuit: quos imitati sunt Patriarchæ, Moses, & postea Apostoli. At vos ea destrui-

tis: quod idem Donatistæ fecerunt, quibus Optatus exprobavit, quod destruxerint Altaria, in quibus S. Cyprianus, S. Lucianus, & alij Martyres Deo sacrificaverint & ubi plures (nota, Calvinista Epitheta Sacramenti Altaris) stipendium æternæ salutis, Fidei protectionem, & æterna Resurrectionis spem acceperint. Audi D. Jo. naem Chrysostomum: Altare, inquit, si substantiam spectes, saxum est, sed sanctificatur per hoc, quod sustinet Corpus Jesu CHRISTI.

III. Quare nomen Jesu non veneramini, idque auditis sine ulla honoris significacione? Idololatricum id esse, cum Ochino vestro, & Magicū quidam sapere, cum Calvinus affirmatis. Propterea quod Catholici, Pauli doctrinam sequentes, sanctum hoc nomen venerantur, ad quod inclinatur Cœlum, assurgit Terra, & infernus contremiscit, ad cuius pronuntiationem omne genu flebitur, tum terrestrium, tum infernalium. Sedicet (objecit aliquando mihi Minister quidam) *etiam sunt genua spiritibus.* Cui ego respondens, *Stulte igitur, inquam, loquitur Scriptura. Saltem vobis sunt, & animæ olim suarécipient.* Hoc est illud sanctissimum nomen, quod honorant Angeli, adorant homines, & Diabolii verentur. Hoc Ecclesiae Romanæ vicitribus signis, hoc muris hoc ædibus, deoique hoc monolithicis nostris insculpitur, ut perpetuo oculis nostris obversetur: Prorsus contraria ratione, quam vos facitis, qui ubique illud expugnitis atque aboletis. Nemo Calvinianæ sectæ annulum auderet gestare, cui insculptum esset nomen Jesu. Et si quis id limini ædium suarum inscriberet, illico ululatum exaudires clamantium, Apage ad Papistas. In Concionibus suis quando audiunt pronunciari nomen Jesus, non magis moventur ad honorem exhibendum, quam si Cainum nomines, aut Judam. Et errat tamen, Domini Calvinistæ, hæc sancta & laudabilis priscorum Christianorum consuetudo, ut per hoc discernerentur à Judæis in conventibus, quod illi ad nomen Jesu capita nudarent & genua flebant, hi vero contra, ut auctor est Hieronymus, starent immoti perinde ut & vos facitis, qui tamen isto scrupulo non tangimini, nec tam delicatam conscientiam habetis, quum Principem verum terrum nominati auditis. A Lutheranis non est abrogatus religiosus iste mos. Certe Apostolus illorum Lutherus, libro de Concilijs, cum approbat. Et Schlusselburgius Lutheranus, tanquam insignem impietatem perstringit consuetudinem Calvinistarum qui nullam reverentiam

